sygn. akt: **D 11/23**

ORZECZENIE

dnia (…) roku

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie
w składzie:

Przewodniczący:	radca prawny **Bożena Bielecka**
Sędziowie:	radca prawny **Renata Majerowska - sprawozdawca**
	radca prawny **Teresa Silmanowicz**
Protokolant	Joanna Kowalska

w obecności **Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie** radcy prawnego **Patrycji Kozłowskiej-Kalisz**

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu (…)r.

sprawy **radcy prawnego (…) (nr wpisu (…))**, syna (…), ur. (…)r. w (…), zam. (…)

obwinionego o to, że:
w dniu (…) roku w (…), w ruchu lądowym po drodze publicznej kierował samochodem marki (…) o nr rej. (…), wbrew wydanej przez (…)decyzji nr (…)z dnia (…)roku o cofnięciu uprawnień do kierowana pojazdami mechanicznymi kat. B i za ten czyn został prawomocnie skazany wyrokiem nakazowym Sądu Rejonowego (…)z dnia (…) r. w sprawie sygn. akt. (…) tj. popełnienia przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych w zw. z art. 6 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego stanowiącego załącznik do Uchwały Nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 22 listopada 2014 r.

I. Uznaje Obwinionego radcę prawnego (…)**winnym tego, że:**

w dniu (…)roku w (…), w ruchu lądowym po drodze publicznej kierował samochodem marki (…) o nr rej. (…), wbrew wydanej przez (…)decyzji nr (…)z dnia (…)roku o cofnięciu uprawnień do kierowana pojazdami mechanicznymi kat. B i za ten czyn został prawomocnie skazany wyrokiem nakazowym Sądu Rejonowego (…)z dnia (…)r. w sprawie sygn. akt. (…) tj. popełnienia przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych w zw. z art. 11 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego stanowiącego załącznik do Uchwały Nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 22 listopada 2014 r.

i za ten czyn na postawie art. 65 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 6 lipca 1982 roku o radcach prawnych wymierza Obwinionemu radcy prawnemu (…)karę nagany.

II. Na podstawie art. 70^6 ust. 2 ustawy z dnia 6 lipca 1982 roku o radcach prawnych zasądza od Obwinionego radcy prawnego (…)na rzecz Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie koszty postępowania dyscyplinarnego w wysokości 1.811,10 zł (słownie: jeden tysiąc osiemset jedenaście złotych 10/100).

Przewodniczący Członkowie

…… …….. ……

r.pr. Bożena Bielecka r.pr. Renata Majerowska r.pr. Teresa Silmanowicz

Sygn. akt D 11/23

Uzasadnienie

Na rozprawie w dniu (…)r. Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie rozpoznał sprawę z wniosku Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie o ukaranie Radcy Prawnego (…)obwinionego o popełnienie przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 64 ust. 1 ustawy o radcach prawnych w związku z art. 6 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego stanowiącego Załącznik do uchwały Nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 22 listopada 2014 r.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny OIRP Lublin ustalił, co następuje:

Dnia (…)r. do Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie (dalej w skrócie: „OIRP w Lublinie") wpłynęło zawiadomienie Prokuratury Rejonowej (…)o toczącym się postępowaniu o sygn. akt (…)wobec Pana (…)Radcy Prawnego przynależnego do Okręgowej Izbie Radców Prawnych w Lublinie pod zarzutem z art. 180a Kk. W dniu (…) r. postępowanie zostało zakończone i skierowano akt oskarżenia przeciwko Radcy Prawnemu. Pismem z dnia (…)r. Prokuratura przekazała do tut. Izby kopię aktu oskarżenia z dnia (…) r. sygn. akt (…)wobec Radcy Prawnego oskarżonego o to, że w dniu (…) r. w (…), w ruchu lądowym po drodze publicznej kierował samochodem marki (…) o nr rej. (…), wbrew wydanej przez (…) decyzji nr (…) z dnia (…)r. o cofnięciu uprawnień do kierowania pojazdami mechanicznymi w zakresie kat. B tj. o czyn z art. 180a Kk. Na tej podstawie Rzecznik Dyscyplinarny OIRP Lublin postanowieniem z dnia (…)r. sygn. akt (…)wszczął dochodzenie o przewinienie dyscyplinarne określone w art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych w zw. z art. 11 Kodeksu Etyki Radcy Prawego. W uzasadnieniu postanowienia Rzecznik Dyscyplinarny wskazał, że w związku z przekazanym do tut. Izby zawiadomieniem o skierowaniu przeciwko Radcy Prawnemu aktu oskarżenia w sprawie o przestępstwo z art. 180a Kk., zachodzi uzasadnione podejrzenie popełnienia przewinienia dyscyplinarnego. Następnie na wniosek Rzecznika Dyscyplinarnego Sąd Rejonowy (…)pismem z dnia (…)r. przekazał do tut. Izby prawomocny wyrok nakazowy z dnia (…)r. sygn. akt (…) zgodnie z którym przyjmując na podstawie zebranych dowodów, że okoliczności czynu i wina oskarżonego nie budzą wątpliwości na podstawie art. 500 § 1 i 3 Kpk Radca Prawny został uznany za winnego dokonania zarzucanego mu czynu

wyczerpującego dyspozycję art. 180a Kk i za to skazany został na karę grzywny w wysokości 150 (stu pięćdziesięciu) stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 50 (pięćdziesiąt) złotych, orzeczono wobec niego na podstawie art. 42 § 1a pkt 1 Kk zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres roku. W związku z tym Rzecznik Dyscyplinarny postanowieniem z dnia (…) r. sygn. akt (…) przedstawił Radcy Prawnemu zarzut, o to że w dniu (…)r. w (…) w ruchu lądowym po drodze publicznej kierował samochodem marki (…) o nr rej. (…), wbrew wydanej przez (…)decyzji nr (…)z dnia (…) r. o cofnięciu uprawnień do kierowania pojazdami mechanicznymi kat. B i za ten czyn został prawomocnie skazany wyrokiem nakazowym Sądu Rejonowego (…)z dnia (…)r. sygn. akt (…), co stanowi przewinienie dyscyplinarne określone w art. 64 ust. 1 ustawy o radcach prawnych w związku z art. 6 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego. Postanowienie zostało ogłoszone Obwinionemu dnia (…) r. i odebrano wyjaśnienia. Podczas przesłuchania Obwiniony przyznał się do popełnienia zarzucanego przewinienia dyscyplinarnego. Na swoje usprawiedliwienie wskazał, że czyn nie jest związany z wykonywaniem zawodu, a zatrzymanie prawa jazdy nastąpiło w wyniku przekroczenia przez niego liczby punktów karnych. Obwiniony wyraził żal co do tego co się stało, zaznaczył że nigdy wcześniej nie był karany, ani karnie ani dyscyplinarnie.

W dniu (…)r. Rzecznik Dyscyplinarny skierował do Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie wniosek o ukaranie Radcy Prawnego obwinionego o to że:

I. w dniu (…) r. w (…) w ruchu lądowym po drodze publicznej kierował samochodem marki (…) o nr rej. (…), wbrew wydanej przez (…) decyzji nr (…) z dnia (…) r. o cofnięciu uprawnień do kierowania pojazdami mechanicznymi kat. B i za ten czyn został prawomocnie skazany wyrokiem nakazowym Sądu Rejonowego (…) z dnia (…) r. sygn. akt (…), co stanowi przewinienie dyscyplinarne określone w art. 64 ust. 1 ustawy o radcach prawnych w związku z art. 6 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego stanowiącego Załącznik do uchwały Nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 22 listopada 2014 r.

Na rozprawie w dniu (…) r. przed Okręgowym Sądem Dyscyplinarnym przy OIRP w Lublinie nie stawił się Obwiniony Radca Prawny o terminie rozprawy powiadomiony prawidłowo (zwrot korespondencji przez operatora pocztowego w związku z niepodjęciem w terminie). Rzecznik Dyscyplinarny podtrzymał wniosek o ukaranie. Przewodnicząca Sądu uprzedziła stawających o możliwości zmiany kwalifikacji prawnej zarzucanego

Obwinionemu czynu na podstawie art. 399 § 1 k.p.k. w zw. z art. 74^1 ustawy o radcach prawnych. Na powyższe Rzecznik Dyscyplinarny nie wniósł sprzeciwu.

Powyższy stan faktyczny Okręgowy Sąd Dyscyplinarny ustalił na podstawie dowodów
z dokumentów znajdujących się w aktach sprawy ujawnionych w trybie art. 405 § 2 i 4 Kpk.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny przy OIRP w Lublinie zważył co następuje:

Orzeczeniem z dnia (…) r. Okręgowy Sąd Dyscyplinarny OIRP w Lublinie uznał Obwinionego winnym tego, że w dniu (…)r. w (…) w ruchu lądowym po drodze publicznej kierował samochodem marki (…) o nr rej. (…), wbrew wydanej przez (…) decyzji nr (…)z dnia (…)r. o cofnięciu uprawnień do kierowania pojazdami mechanicznymi kat. B i za ten czyn został prawomocnie skazany wyrokiem nakazowym Sądu Rejonowego (…) z dnia (…) r. sygn. akt (…), co stanowi przewinienie dyscyplinarne określone w art. 64 ust. 1 ustawy o radcach prawnych w związku z art. 11 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego stanowiącego Załącznik do uchwały Nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 22 listopada 2014. I za ten czyn na podstawie art. 65 ust. 1 pkt 2 ustawy o radcach prawnych wymierzył Radcy Prawnemu karę nagany. W zakresie kosztów postępowania dyscyplinarnego Sąd postanowił na podstawie art. 70^6 ust. 2 ustawy o radcach prawnych zasądzić od Radcy Prawnego na rzecz Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie kwotę 1 811,10 zł (jeden tysiąc osiemset jedenaście złotych 10/100).

W niniejszej sprawie bezspornym jest, że Obwiniony Radca Prawny został skazany prawomocnym wyrokiem nakazowym Sądu Rejonowego (…)z dnia (…) r. sygn. akt (…)za czyn z art. 180a Kk polegający na prowadzenia pojazdu mechanicznego na drodze publicznej, nie zastosował się do decyzji właściwego organu
o cofnięciu uprawnienia do kierowania pojazdami. Radca Prawny w wyjaśnieniach przez Rzecznikiem Dyscyplinarnym nie kwestionował tej okoliczności, przyznał się i podkreślił że ten czyn nie miał związku z czynnościami zawodowymi. Okręgowy Sąd Dyscyplinarny przyjął ustalenia faktyczne Sądu Karnego I Instancji i uznał że materiał dowodowy zebrany w trakcie postępowania daje podstawę do uznania, że Radca Prawny dopuścił się popełnienia przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 64 ust. 1 ustawy o radcach prawnych w

związku z art. 11 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego stanowiącego Załącznik do uchwały Nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 22 listopada 2014 r.

Z normatywnej treścią art. 64 ust. 1 ustawy o radcach prawnych wprost wynika, że radcowie prawni i aplikanci radcowscy podlegają odpowiedzialności dyscyplinarnej za postępowanie sprzeczne z prawem, z zasadami etyki lub godnością zawodu bądź naruszenie swych obowiązków zawodowych. Natomiast w świetle regulacji Kodeksu Etyki Radcy Prawnego zgodnie z art. 11 ust. 1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego radca prawny obowiązany jest dbać o godność zawodu nie tylko przy wykonywaniu czynności zawodowych, ale również w działalności publicznej i w życiu prywatnym. Art. 11 ust. 2 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego stanowi zaś, że uchybieniem godności zawodu radcy prawnego jest w szczególności takie postępowanie radcy prawnego, które mogłoby podważyć zaufanie do zawodu radcy prawnego.

W świetle powyższych regulacji, zachowanie Radcy Prawnego wypełniające znamiona przestępstwa, za które został on prawomocnie uznany za winnego, musi być negatywie ocenione w kontekście obowiązujących radców prawnych przepisów prawa i zasad etyki zawodowej. Okręgowy Sąd Dyscyplinarny stanął na stanowisku, że zachowanie Radcy Prawnego godzi w podstawowe wartości zawodu radcy prawnego jako zawodu zaufania publicznego, stoi w sprzeczności z godnością zawodu i starannością wynikającą z wiedzy prawniczej i podlega odpowiedzialności dyscyplinarnej. Nie ulega wątpliwości, że uznanie winnym popełnienia przestępstwa przez Obwinionego, powoduje że popełnia on przewinienie dyscyplinarne.

Przypomnieć należy, co znajduje ugruntowane stanowisko w orzecznictwie Sądu Najwyższego, że od każdego członka korporacji radcowskiej wymaga się ponadnormatywnego sposobu postępowania, tak w życiu zawodowym jak i prywatnym (postanowienie SN z dnia 19 marca 2019 r. II DSI 31/18). Nie ulega wątpliwości, że zachowanie właściwych standardów postępowania ma fundamentalne znaczenie w odniesieniu do działalności zawodowej radcy prawnego związanej ze świadczeniem pomocy prawnej, jako głównego przedmiotu aktywności danego podmiotu. Szkodliwość korporacyjna to szkodliwość społeczna w rozumieniu przesłanek prawa karnego, oceniana w świetle szkodliwości wobec danego środowiska zawodowego. Szkodliwość korporacyjna stanowi skutki, które wynikają z postępowania danego podmiotu w sposób sprzeczny z przyjętą wzorcową powinnością zachowania dla korporacji, do której należy. Można przyjąć, że zachowanie radcy prawnego powinno być wzorem postępowania dla innych członków społeczeństwa.

Podsumowując powyższe, Okręgowy Sąd Dyscyplinarny w Lublinie uznał radcę prawnego winnego zarzucanego mu czynu przewinienia dyscyplinarnego. Wobec ustalonego stanu faktycznego i prawnego, postępowanie Radcy Prawnego ocenione zostało jako naganne i zdaniem Sądu adekwatną formą reakcji na stwierdzone przewinienie było wymierzenie kary nagany na podstawie art. 65 ust. 1 pkt 2 ustawy o radcach prawnych. Radca prawny swoim zachowaniem i czynami winien stanowić wzór do naśladowania, jako osoba o nieposzlakowanej opinii, również dla osób niezwiązanych z zawodem prawniczym.

Rozstrzygnięcie o kosztach postępowania znajduje swoje oparcie w przepisie art. 70^{6} ust. 2 zdanie pierwsze ustawy o radcach prawnych. Stosownie do tego przepisu w razie ukarania koszty postępowania ponosi Obwiniony. Na podstawie § 1 ust. 1 pkt 1 i ust. 2 uchwały Nr 86/IX/2015 Krajowej Rady Radców Prawnych z dnia 20 marca 2015 r. w sprawie określenia wysokości zryczałtowanych kosztów postępowania dyscyplinarnego, na koszty postępowania w kwocie 1 811,10 zł składają się poniesione w toku postępowania wydatki, w tym na przesyłki pocztowe (111,10 zł) oraz wynagrodzenie sędziów Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego (1350 zł) i Rzecznika Dyscyplinarnego (350 zł).

Mając powyższe na uwadze, Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie orzekł jak w sentencji orzeczenia.

Pouczenie:

Na podstawie art. 70^{4} ust. 4 ustawy o radcach prawnych od niniejszego orzeczenia stronom oraz Ministrowi Sprawiedliwości przysługuje odwołanie do Wyższego Sądu Dyscyplinarnego Krajowej Izby Radców Prawnych w Warszawie za pośrednictwem Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie w terminie 14 dni od dnia doręczenia odpisu orzeczenia z uzasadnieniem.

Przewodniczący:	Członkowie:	
……...	……	……
r.pr. Bożena Bielecka	r.pr. Renata Majerowska	r.pr.Teresa Silmanowicz